

HUNDRA NYANSER AV HENNE!

Frågor har något med livets mening att göra. Det finns frågor men inga definitiva svar, särskilt livsfrågorna "Vem är jag? Var kommer jag ifrån? Vad är meningen?" Mitt skaparprojekt började med egna funderingar om hur vi ofta definierar oss med olika namn och vårt förhållande till någon annan. Mamma, mormor, syster, matte, moster... sedan fortsatte jag med olika synonymer som kärring, satmara, förföreska, kicka, brutta, matte, brud, en lustfylld process och summan av kardemumman blev över 100 nyanser av Henne.

VEM ÄR DU? OCH ANDRA TIDLÖSA FRÅGOR.....

Det är utmanande att svara på frågan "Vem är du". "Vad gör du är" är enklare, men säger inte särskilt mycket. Det kan vara enorma skillnader mellan en läkare och läkare, politiker och politiker, cykelhandlare och cykelhandlare, mormor och mormor. "Varför jag gör det jag gör" är definitivt svårare att definiera. Frågor ger livet mening, slutar vi fråga slutar vi leva.

DEN BÄRANDE BERÄTTELSEN

Sedan lång tid tillbaka är jag fascinerad och inspirerad av myter. De flesta känner till Afrodite, Atena, Apollon och de skandinaviska Freja, Tor och Oden. Men uråldriga, kloka myter med gudinnor och gudar finns överallt där det finns och har funnits människor. Dessa berättelser är del av vår mänskliga livshistoria och kultur. Berättelsen har alltid haft en naturlig plats i människans vardag och är det fortfarande. Våra tv-kanaler är späckade med drama, thrillers, action och humor berättelser som översatts till bilder ofta lättserverade och många har tyvärr saknar själ. I igloos, på stäpper, på öar, i stugor, i lerhyddor inte sällan runt en eld har ord och bilder tråcklat samman levande berättelser som vandrat vidare mellan generationer, över världshaven och in i andra kulturer.

Jag började fundera på hur myterna idag skulle handla om och hur individerna skulle se ut. Snart hamnade jag i den där speciella rastlösheten som är kännetecknet att det är dags att överlämna mig till den skapande processen.

GALEN ELLER INTE GALEN – DET ÄR FRÅGAN????

Med risk att bli stämplad som smått galen vill jag ändå berätta hur det går till. För vad vore jag för hängiven kreativitetsanhängare om jag skulle gå runt och smyga med min kreativa läggning för att inte verka tokig i dina eller någon annans ögon? Det mesta som vi normaliserat är enligt mig långt tokigare. Typ sitta och spela casino dagar ut och in, röka cigaretter, bara längta till fredagar, gå från bantningsmetod till bantningsmetod år ut och år in, läsa kvällstidningar var eviga kväll, diskutera skvallertidningarnas senaste sensation som sann. Nej jag är inte befriad liknande tokigheter, även om jag inte pysslar med just dessa.

Sanningen är att jag brinner för den kreativa kraften och lägger mitt hopp och tilltro till hjärtat och vår allas skapande förmåga att skapa en ny värld. Mellan nuet och visionen finns kreativiteten. De resurser som finns inom oss är näst intill orörda, och för att sätta dessa i omlopp måste vi bryta mot normer rädslor och övertygelser. Och det

Arketyper

Det är oftast då jag befinner mig i Tel Aviv som just detta händer. Att en individ i klanen "100 nyanser av henne" vill bli till. Det är alltid spännande och skrämmande eftersom kreativitet leder mig in i det okända av livladdade ur-symboler som C.G Jung kallade arketyper. Han menade att arketyperna är mönster för ett instinktivt uppträdande som utvecklas i det kollektiva omedvetna, den del av det omedvetna som inte individuellt utan universellt och som återfinns överallt och hos alla individer.

KLÄ OSYNLIG ENERGI

Jag upplever det som knackningar innanför magen med ljud som resonerar i hjärtrakten. Ofta får jag en skymt av dem då de står på led för att bli till. De händer att de kivas om vem som ska komma ut först.

Jag börjar med att slita sönder papper i varmt behagligt vatten, blandar i lim och knådar sedan allt till en ljuvlig papier mache massa, som lätt glider mellan fingrarna.

Jag känner lekfullheten pirra i hela mig. Det är här hela min intention samlar ihop sig och hela mitt väsen stänger av för yttre störningar och öppnar upp sitt lyssnade för vad som vill bli till.

Jag älskar att befinna mig i detta tillstånd. Yttervärlden försvinner bort och allt med den. Det är bara jag kvar och något inom mig som för dialog där själen är inblandad.

Varje individ som blir till lär mig något nytt. Detta sätt att skapa är en tillåtande process som jag inte lägger mig i. Jag lyssnar och upplever och gör den osynliga energin synlig genom papier mache massa och mina händer utan att lägga mig i.

INTIMITET MED KROPP OCH SJÄL

Egentligen är det inte så konstig som det låter. Tänk själv om du fick en frågestund med ditt hjärta, lever, blindtarmsbihang, sköldkörtel eller luftorganet. Tänk om detta organ på enkelt sätt skulle berätta hur det tänker och om det som det gör. Vore det inte spännande. Underbart med så mycket visdom som finns innanför huden som sköter raljansen jag och du.

Skapandet är näring, intimitet med mig själv, samtal med själen som aldrig går smärtfritt. Jag kommer alltid till en punkt där jag är irriterad, känner motstånd och helst vill ge upp. Det är det kritiska skede jag lärt mig ta mig igenom. Jag tillåter känslorna och fortsätter. Det är här jag vandrar in i det okända av mig, där allt i mitt förflutna jag inte bearbetat och mina föreställningar och vidare i något som vill bli till för att berätta något.

UR GUDINNORNA INOM OSS, av JEAN SHINODA BOLEN

En jungiansk bok som jag läste för länge sedan men började bläddra igenom i samband med att jag skrev detta....

"När en kvinna blir medveten om de krafter som påverkar henne vinner hon den makt som kunskap ger. Gudinnorna är mäktiga osynliga krafter som avgör kvinnors uppträdande och påverkar deras känslor. När en kvinna vet vilka gudinnor som är de dominerande krafterna inom henne vinner hon självkänedom. Hon blir klar över vad hennes förmåga ligger, förstår styrkan i vissa instinkter, inser vad hon behöver prioritera och får möjlighet att nå fram till det som är meningsfullt just för henne genom att göra val som andra kanske inte kommer att uppmuntra".

NyanserNa

När vi skapar uttrycker vi det unika i oss, men rör oss med samma arketyper. Dina nyanser skulle säkert se ut på annat sätt men ändå förmedla liknande visdom. Nyanserna utan rangordning efter fel eller rätt, bra eller dåligt...allt är!

kvinna, feminist, **tjej**, sköka, skrälle, kaffeflicka, **gumma**, faster, moster, **mamma**, nattfjäril, moder, hona, **mor**, morsa, mormor, farmor, slampa, **fruntimmer**, tant, ungmö, **fnask**, vamp, **mara**, hora, ragata, satkona, hagg, **gudinna**, trollpacka, kärringen (mot strömmen), oskuld, nucka, madonna, gemål, **tonårstjej**, gumma, dam, gammelmormor, svärdotter, svägerska, **argbigga**, maka, lillasyster, **storasyster**, plastmamma, syrra, **dotter**, **satkärring**, fruga, dotterdotter, **prinsessa**, mora, primadonna, kvinnfolk, subba, femme fatal, **sierska**, spågumma, sibylla, **ängel**, sonhustru, fru, megära, brorsdotter, **sibylla**, manslukerska, fästmö, **tös**, snärta, jänta, tvillingsyster, **stumpa**, tösabit, speta, flata, jungfru, **flickvän**, änka, fjolla, efterleverska, **maka**, hustru, förföreska, tjack, **brallis**, pudding, **pingla**, brud, donna, böna, **urmoder**, gudmor, guddotter, brutta, siren, **nymf**, pojkflicka, matte, surrogatmamma, fostersyster, **kloka gumma**, drottning, förstföderska, ättling av kvinnokön, **flicka**

